

PALA DELS PELATS DESTROYER (MD+) 150m

Oberta l'any 1993 per Antoni Pifarré i
Rafa Martínez.

Bona via, austera i convincent, només apta per ments tot terreny. Roca variable els dos primers llargs i excel·lent el tercer, que es desenvolupa per un mur fissurat de primera categoria. Sortida al cim indefinida. Menys la tercera tirada la via resta pràcticament desequipada. La segona, tercera i quarta reunió s'han de muntar.

Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de amalot, alien groc, verd, taronja, vermell, gris i petit joc de tascons. Bagues savineres.

Hi ha vies que, malgrat la seva lògica mai seran populars, la *Destroyer* n'és un clar exemple. Itinerari ben trobat, va a buscar descaradament la fissura del mur superior passant de puntetes per un terreny que no sempre és tot el noble que hom voldria. Escalada sense embuts ni manies, només això.

- Via: Destroyer
- Zona: Montroig – Pala dels Pelats
- Dificultat: 6b (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 150 metres
- Grau d'exposició Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Semi-equipada amb espits i algun pitó
- Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de Camalot, aliens groc, verd, taronja, vermell, gris i petit joc de tascons. Bagues per savines
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista fins situar-nos més o menys a alçada de la paret (fites). Seguim les fites fins a peu de paret. La via comença al constat d'una alzina.

La via:

Via ruda, on toca escalar. La roca és variable al primer llarg, bona la primera meitat del segon (atenció al superar la savina) i excel·lent al tercer. Sens dubte aquesta és la tirada estrella, un mur travessat per una bona fissura, trempat, exigent i pràcticament equipat (anirà bé algun alien per protegir on abans hi havia el segon pitó). La sortida al cim és del tot indefinida, campí qui pugui. Nosaltres hem sortit en tendència a l'esquerra. La segona i la tercera reunions es munten en savines, ambdues reforçables.

Descens:

Caminem en direcció oest fins atènyer la canal que forma la Pala i l'Agulla dels Pelats. Al final de tot haurem de fer un ràpel de 20 metres.

El que més m'ha agradat:

- Línia lògica i ben trobada.
- Tercera tirada molt bona.
- Si la via es repetís més es sanejaria força.

